

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

21. februar 2004

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 16. januar 2004 (Alm. del -
bilag 430) vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 41.

P. B. Olsen

UDENRIGSMINISTERIET

Europaudvalgets spørgsmål
nr. 41 af 16. januar 2004
(alm. del - bilag 430)

Spørgsmål nr. 41:

"Ministeren bedes oversende de to notater (SEK (2004) 27 og 49) fra Europa-Kommissionens juridiske tjeneste, der vedrører beslutningen om at anlægge sag mod Rådet for brud på stabilitets- og vækstpagten."

Svar:

De to notater (SEK (2004) 27 og 49), som der henvises til, er interne arbejdsdokumenter for Kommissionen.

Dokument SEK (2004) 49 dækker over Rådets Juridiske Tjenestes notat af 10. december 2003 vedr. henstillinger til Rådet om at træffe beslutninger i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 8 og 9. Notatet vedlægges.

Vedr. dokument SEK (2004) 27 har regeringen via EU-repræsentationen i Bruxelles forhørt sig hos Kommissionen, om dokumentet kunne udleveres og oversendes til Folketinget til fortrolig underretning. Kommissionen har svaret, at man ikke ønsker at udlevere det pågældende dokument, da der er tale om et dokument, som er stemplet fortroligt og indeholder rådgivning fra Kommissionens Juridiske Tjeneste vedr. Kommissionens beslutning om at anlægge sag mod Rådet vedr. ØKOFIN's konklusioner af 25. november 2003 om Tysklands og Frankrigs uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionen vurderer, at en udlevering af dette dokument kan underminere Kommissionens interne beslutningsproces og konkluderer derfor, at der ikke kan gives adgang til dokumentet. Kommissionen henviser til, at EF-domstolen i forbindelse med behandlingen af sagen vil udarbejde et resumé af Kommissionens argumenter for sagsanlægget, som vil være offentligt tilgængeligt. Regeringen vil løbende oversende materiale vedr. sagen.

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 10. december 2003 (17.12)
(OR. en)**

15952/03

LIMITE

**JUR 473
ECOFIN 408**

BIDRAG FRA DEN JURIDISKE TJENESTE

til: drøftelserne i Rådet (økonomi og finans)

Vedr.: Henstillinger til Rådet om at træffe beslutninger i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 8 og 9, vedrørende Frankrig og Tyskland

1. På 2032. møde den 4. december 2003 anmodede Coreper Rådets Juridiske Tjeneste om skriftligt at gøre rede for den juridiske rådgivning, der blev givet på Økofin-mødet den 25. november 2003 for så vidt angår proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Baggrund

2. Den 21. januar 2003 fastslog Rådet¹, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Tyskland og rettede en henstilling² til Tyskland i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104, stk. 7, med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør. Den 3. juni 2003 fastslog Rådet³, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig, og rettede en henstilling⁴ til Frankrig i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104, stk. 7, med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør.

¹ Rådets beslutning 2003/89/EF om et uforholdsmæssigt stort underskud i Tyskland - anvendelse af artikel 104, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 34 af 11.2.2003, s. 16).

² Dok. 5519/03.

³ Rådets beslutning 2003/487/EF om et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig - anvendelse af artikel 104, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 165 af 3.7.2003, s. 29).

⁴ Dok. 10052/03.

3. Den 9. oktober 2003 modtog Rådet en henstilling⁵ fra Kommissionen med henblik på en beslutning om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104, stk. 8, at konstatere, om Frankrig havde fulgt henstillingerne af 3. juni op med virkningsfulde foranstaltninger, og den 29. oktober modtog Rådet en henstilling⁶ fra Kommissionen med henblik på en beslutning om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104, stk. 9, at pålægge Frankrig at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som skønnes nødvendig for at rette op på situationen med det uforholdsmæssigt store underskud. Den 19. november 2003 modtog Rådet en henstilling⁷ fra Kommissionen med henblik på en beslutning om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104, stk. 8, at konstatere, at de foranstaltninger, som Tyskland havde fulgt henstillingerne af 21. januar op med, havde vist sig at være utilstrækkelige, og en henstilling⁸ fra Kommissionen med henblik på en beslutning om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104, stk. 9, at pålægge Tyskland at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som skønnes nødvendig for at rette op på situationen med det uforholdsmæssigt store underskud. Disse fire henstillinger var på dagsordenen for Økofin-mødet den 25. november 2003.
4. Repræsentanten fra Rådets Juridiske Tjeneste har behandlet nedenstående spørgsmål, og i punkt 5-12 i denne note gøres der skriftligt rede for den rådgivning, der er givet.

Har Rådet en skønsbeføjelse i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 9?

5. Det er Den Juridiske Tjenestes opfattelse, at EF-traktatens artikel 104, stk. 9, giver Rådet en skønsmæssig beføjelse. For at nå til denne konklusion er det tilstrækkeligt at bemærke, at bestemmelsen fastslår, at Rådet "*kan* beslutte at pålægge medlemsstaten". Anvendelsen af ordet "*kan*" er en klar indikation af, at Rådet har skønsbeføjelse og ikke pligt til at handle. Denne konklusion styrkes af den kontrast, der er i forhold til de forudgående bestemmelser i artikel 104 (f.eks. stk. 6 og 7, hvori det hedder, at "*Rådet træffer afgørelse/retter henstillinger*"). Forskellen mellem affattelsen af disse bestemmelser og affattelsen af stk. 9 understreger altså, at det er traktatens hensigt at give en skønsbeføjelse i stk. 9.

---

⁵ Dok. 13467/03.

⁶ Dok. 14082/03.

⁷ Dok. 15039/03.

⁸ Dok. 15040/03.

Hvilken indvirkning har Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 på fortolkningen af EF-traktatens artikel 104, stk. 9?

6. Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud⁹ fastlægger tidsfrister for forskellige trin i proceduren, giver adgang til at suspendere proceduren og til at overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes af en medlemsstat, der er underlagt proceduren, og fastlægger regler for anvendelsen af sanktioner.
7. Det har været gjort gældende, at virkningen af artikel 5 i forordningen¹⁰ er, at Rådet får pligt til at handle, når det er konstateret, at den berørte medlemsstat ikke har fulgt henstillingerne i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 7, op med tilstrækkelige foranstaltninger. Virkningen hævdes at udspringe af kravet i artikel 5 om, at rådsbeslutninger i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 9, "træffes" inden for en måned efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel 104, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger.
8. Selv hvis artikel 5 i forordningen, korrekt fortolket, faktisk syntes at ændre skønsbeføjelsen i henhold til traktaten til en forpligtelse, kunne den ikke have denne virkning. Den kompetence, der ligger til grund for forordningen¹¹, er en kompetence til at vedtage bestemmelser vedrørende gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Når Rådet vedtager en forordning, har det ikke kompetence til at ændre virkningen af en traktatsbestemmelse.

⁹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

¹⁰ "En rådsbeslutning om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet i overensstemmelse med artikel [104, stk. 9], træffes inden for en måned efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel [104, stk. 8], har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger."

¹¹ EF-traktatens artikel 104, stk. 14, andet afsnit, set i sammenhæng med første afsnit.

9. Under alle omstændigheder er der ikke nogen modstrid mellem EF-traktatens artikel 104, stk. 9, og forordningens artikel 5 for så vidt angår en korrekt fortolkning af artikel 5. For det første vedrører artikel 5 *en rådsbeslutning* i henhold til artikel 104, stk. 9. Denne affattelse anerkender klart, at Rådet har en skønsbeføjelse i henhold til artikel 104, stk. 9. For det andet vedrører forpligtelsen i forordningens artikel 5 en tidsfrist og ikke beslutningen om eventuelt at handle: hvis Rådet (under udøvelsen af sine skønsbeføjelser) beslutter at handle i henhold til EF-traktatens artikel 4, stk. 8 og 9, vedtages beslutningen i henhold til stk. 9 inden for en måned efter beslutningen i henhold til stk. 8.

Har Rådet kompetence til at vedtage en anden type instrument end dem, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 104?

10. Rådets Juridiske Tjeneste er af den opfattelse, at Rådet ikke bør vedtage tekster i en form, der ikke er hjemlet i traktaten, hvis traktaten har fastsat en procedure for vedtagelsen af en retsakt. Hvis Rådet som i artikel 104, stk. 9, har en skønsbeføjelse, kan det under udøvelsen af denne skønsbeføjelse beslutte ikke at vedtage den henstilling, som Kommissionen har forelagt det, men det bør ikke vedtage en tekst i en form, der ikke er hjemlet af proceduren i traktaten. Imidlertid har der været tidligere lejligheder, hvor Rådet har vedtaget konklusioner eller andre atypiske tekster i tilfælde, hvor Kommissionen havde forelagt det et forslag til retsakt om samme emne. Domstolen er aldrig blevet bedt om at træffe afgørelse om spørgsmålet.

Hvis Rådet alligevel finder det hensigtsmæssigt at vedtage en anden type instrument, hvilke afstemningsregler gælder i så fald?

11. For Rådets Juridiske Tjeneste har det i mange år været gældende doktrin, at hvis Rådet vedtager en tekst i en form, der ikke er hjemlet i traktaten, i et spørgsmål, hvor det kunne have handlet på et traktatfæstet retsgrundlag, bør de afstemningsregler, der gælder for det traktatfæstede retsgrundlag, gælde for vedtagelsen af den atypiske tekst. De konklusioner, som Rådet vedtog vedrørende Frankrig og Tyskland den 25. november 2003, vedrørte spørgsmål, der kunne have været genstand for en beslutning i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 9. De relevante afstemningsregler indebærer derfor et krav om et flertal på to tredjedele af rådsmedlemmernes vægtede stemmer, idet repræsentanterne for de lande, der ikke har euroen som valuta, og repræsentanten for den berørte medlemsstat ikke medregnes.¹²

¹² Jf. EF-traktatens artikel 104, stk. 13, set i sammenhæng med dens artikel 122, stk. 3, stk. 7 i

12. Den Juridiske Tjeneste har rådgivet som beskrevet ovenfor i punkt 10 og 11 ved adskillige lejligheder, både mundtligt og skriftligt. Et eksempel er udtalelsen af 3. maj 2001¹³, hvor det blev foreslået at vedtage konklusioner i et tilfælde, hvor Kommissionen havde forelagt Rådet et direktivforslag¹⁴.

Afstemningen på samlingen i Rådet den 25. november

13. For fuldstændighedens skyld gengiver den resterende del af denne note forløbet i Rådet, efter at det havde modtaget den mundtlige rådgivning, der er beskrevet i punkt 5-12.
14. Efter at Rådet havde drøftet de fire henstillinger fra Kommissionen, som er beskrevet i punkt 3, og formandskabets udkast til Rådets konklusioner, foreslog formanden, at udkastet til konklusioner blev sat til afstemning. Kommissionen anmodede om en afstemning om henstillingerne. Efter denne anmodning og i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forretningsorden konstaterede formanden, at et flertal af Rådets medlemmer¹⁵ gik ind for at stemme om Kommissionens henstillinger. I henhold hertil stemte Rådet om de fire henstillinger, men i ingen af tilfældene blev der opnået tilstrækkeligt flertal¹⁶. Rådet stemte herefter om udkastet til konklusioner og vedtog dem med passende flertal¹⁷.

---

protokollen om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og stk. 2 i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark.

¹³ Dok. 8386/01.

¹⁴ Den Juridiske Tjenestes opfattelse, således som den fremgår af punkt 11 i udtalelsen af 3. maj, om, at der kræves enstemmighed, hvis Kommissionen ikke er enig, gælder ikke i nærværende tilfælde, da opfattelsen har sit udspring i EF-traktatens artikel 250, stk. 1, som gælder, når Rådet handler efter forslag fra Kommissionen. Artikel 250 gælder ikke, når Rådet handler efter en henstilling fra Kommissionen.

¹⁵ 8 ud af de 14 medlemmer, der deltog i afstemningen om spørgsmålet om de to henstillinger i henhold til artikel 104, stk. 8; 6 ud af de 11 medlemmer, der deltog i afstemningen i spørgsmålet om de to henstillinger i henhold til artikel 104, stk. 9.

¹⁶ For henstillingerne i henhold til artikel 104, stk. 8, to tredjedele af rådsmedlemmernes vægtede stemmer, idet stemmer afgivet af den berørte medlemsstat ikke medregnes: se artikel 104, stk. 13; afstemningsreglerne for henstillingerne i henhold til artikel 104, stk. 9, er beskrevet i punkt 11 og i fodnote 12.

¹⁷ Jf. punkt 11 og fodnote 12.